

- 4) Vai tiesības uz cenas samazināšanu (garantija), kuras tūrisma operators pasažierim garantē saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai tiesības saņemt zaudējumu atlīdzību, lai kompensētu lidojuma kavēšanos, var atskaitīt no tiesībām saņemt kompensāciju, kas ir jāmaksā apkalpojošam gaisa pārvadātājam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004 7. pantu (tiesības saņemt kompensāciju), lai kompensētu to pašu kavēšanos (12. pants)?
- 5) Ciktāl atskaitīšanu var veikt, vai gaisa pārvadātājs vienmēr var veikt atskaitīšanu vai tomēr tas ir atkarīgs no tā, cik lielā mērā to pieļauj valsts tiesības vai to par atbilstošu uzskata tiesa? atbildētājas
- 6) Ciktāl noteicošās ir valsts tiesības vai ciktāl lēmums rīcības brīvības ietvaros ir jāpieņem tiesai, vai atbilstoši regulas 7. pantam kompensācijas mērķis ir kompensēt tikai neērtības un pasažiera zaudēto laiku kavēšanās dēļ vai tomēr arī materiālos zaudējumus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 14. janvārī iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) – Universal Music International Holding BV/Michael Tétéreault Schilling u.c.

(Lieta C-12/15)

(2015/C 089/13)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad der Nederlanden.

Pamatlietas puses

Prasītāja: Universal Music International Holding BV

Atbildētāji: Michael Tétéreault Schilling, Irwin Schwartz un Josef Brož

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 44/2001 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par “vietu, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu” var uzskatīt vietu tajā dalībvalstī, kur ir radies kaitējums, ja kaitējumu veido vienīgi materiālais kaitējums, kas tieši izriet no citā dalībvalstī veiktas prettiesiskas rīcības?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:
 - (a). Atbilstoši kādiem kritērijiem vai nostājai valsts tiesai, pārbaudot savu jurisdikciju atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktam, ir jānosaka, vai konkrētajā lietā runa ir par materiālo kaitējumu, kas ir tiešais prettiesiskas rīcības rezultāts (“sākotnējais materiālais kaitējums” vai “tiešais materiālais kaitējums”), vai arī par materiālo kaitējumu, kas ir citā vietā nodarīta sākotnējā kaitējuma rezultāts, respektīvi, kaitējumu, kas izriet no citā vietā nodarīta kaitējuma (“izrietošais kaitējums” vai “atvasinātais materiālais kaitējums”)?

- (b). Atbilstoši kādiem kritērijiem vai nostājai valsts tiesai, pārbaudot savu jurisdikciju atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktam, ir jānosaka vieta, kurā materiālais kaitējums – tiešais vai atvasinātais materiālais kaitējums – konkrētajā gadījumā ir radies vai ir uzskatāms par radušos?
- 3) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: vai Regula Nr. 44/2001 ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai, kurai ir jānovērtē, vai konkrētajā gadījumā tai atbilstoši regulai ir jurisdikcija, ir pienākums, veicot savu vērtējumu, pamatoties uz prasītāja vai attiecīgi pieteikuma iesniedzēja šajā ziņā nozīmīgiem apsvērumiem, vai arī tādējādi, ka šai tiesai ir jāvērtē arī tas, ko atbildētājs ir norādījis, lai apstrīdētu minētos apsvērumus?

(¹) Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2014. gada 13. novembra spriedumu lietā T-481/11 Spānija/Komisija 2015. gada 22. janvārī iesniedza Spānijas Karaliste

(Lieta C-26/15 P)

(2015/C 089/14)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Spānijas Karaliste (pārstāvis – A. Rubio González)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- apmierināt šo kasācijas sūdzību un atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 13. novembra spriedumu lietā T-481/11 Spānija/Komisija;
- atcelt Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 (¹), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari, I pielikuma [B daļas] 2 daļas VI iedaļas D punkta piekto ievilkumu;
- piespriest atbildētajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kļūda tiesību piemērošanā attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu apjomu. Motīvi, uz kuriem balstās Vispārējā tiesa, neatbilst prasībai par to, ka Regulas pamatojumam jābūt skaidram un tajā nevar būt neskaidrības, lai tas atbilstu LESD 296. panta prasībām. Faktiski Vispārējā tiesa ir aizpildījusi robus apstrīdētās Regulas pamatojumā un aizstājusi apstrīdētā tiesību akta pamatojumu ar savu pamatojumu.

Kļūda tiesību piemērošanā attiecībā uz vienlīdzīgas attieksmes principu. Motīvi, kurus Vispārējā tiesa norādījusi šajā ziņā, nav balstīti uz piemērotiem kritērijiem, lai veiktu salīdzinājumu. Vispārējā tiesa balsta savu argumentāciju uz apgalvoti vispārzināmu faktu, kuram trūkst faktiskā un zinātniskā pamatojuma, proti, faktu par atšķirību starp augļiem ar biezu mizu un plānu mizu un citrusaugļu iekļaušanu pirmajā kategorijā.